

CIĄDZAĆ (5) *vb impf*

ciądzać (5), [**ciądzać**].

[*inf* ciądzać.] ◊ *praes* 3 *sg* ciądżã (1). ◊ 2 *pl* ciądżãcie (2). ◊ *praet* 1 *pl m pers* -smy ciądżali (1)
BudBib, -m ciądżali (1) *ZapWar*.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *praw. Zajmować mienie jako należność za długi (tu samowolnie, bezprawnie) [kogo o co] (1)* : yako ya szyakvbem y stanislavem braczya szwoyã nyevczynylm krzyvdy robothnemu andrzeyowy [...] anym go Czyadzaly o czynsch anym othnyego wszyaly Czynszv kthorego nyebyl vynyen *ZapWar* 1507 nr 1980; [a ty ktorzi niemieli czo dać: ciądzać y dobytki iem pobrać rozkazał. *Ekonom* Iv].

2. *Porywać, rabować; auferre vi, rapere PolAnt [kogo] (4)* :

W przen (4) : Izali ciądza człowiek Bogi? Bo wy mnie ciądzaćie. *BudBib Mal* 3/8, 3/9.

ciądzać w czym (1): Ale rzeczećie/ wczymełmy cię ciądżali? Wdzieściecinach y w(obłaczaniu) pierwizn. *BudBib Mal* 3/8.

Formacje pochodne: pociądzać; ciądzywać.

Cf **CIĄDZANIE, CIĄŻAĆ**

KW